

Arrest

nr. 196 621 van 14 december 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 februari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 februari 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat X, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 februari 2014 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5dfl lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 4.08.2016 werd Ingediend door:

Naam: A(...)

Voorna(a)m(en): F(...)

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: (...) Rr: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie,

Betrokkene vroeg op 4.08.2016 gezinshereniging aan met zijn zus, zijnde dhr. T(...) S(...), geboren op 07.07.1981, van Nederlandse nationaliteit overeenkomstig art. 47/1,2° van de wet van 16.12.1980.

Volgende documenten worden voorgelegd:

Brief aan 'het hoofd van Kadaster te K(...) dd. 10.08.2016 waaruit blijkt dat betrokkene geen onroerend bezit te K(...). Er wordt niets gezegd over eventuele andere eigendommen in Turkije of over inkomsten die betrokkene misschien heeft of gehad heeft.

Attest dd. 3.11.2016 waaruit blijkt dat betrokkene tot op datum van het attest geen financiële steun aanvraag bij het OCMW van L(...). Er wordt geen attest voorgelegd op naam van de referentiepersoon Drie verzendbewijzen Western Union dd. 9.07.2016, 16.07.2016 en 23.07.2016: deze getuigen van geld die aan betrokkene in België werd overgemaakt, door zijn zus vanuit Nederland.

Uittreksel handelsregister Kamer van Koophandel te Nederland – M(...) K(...) B.V. (62734696) met bijhorende jaaropgave 2015 op naam van de referentiepersoon en haar echtgenoot Verzekeringsspolis nr. 6100646 Axa Assistance op naam van betrokkene CM Verklaring van lidmaatschap voor het hele gezin.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 4.08.2016 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon; er werd echter niet afdoende aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond onvermogen te zijn, dat er niet werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. De enkele bewijzen van het overmaken van geld getuigen van het overmaken van geld aan betrokkene in België. Betrokkene kan geen verblijfsrecht ontlenen aan een situatie van onvermogen die hij voor zichzelf creëerde door illegaal in België te verblijven. Overeenkomstig art. 47/1,2° en 47/3, §2 dient het wel degelijk te gaan om een situatie 'ten laste' van in het land van herkomst.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie of reeds van in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1,2 van de wet van 15.12.1980,*

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel

7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980, Het gegeven dat de schoonbroer van betrokkene zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, de referentiepersoon behoort niet tot het originele kerngezin van betrokkene, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering

van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 47/1, 2°, 47/3, §2 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

“Verzoeker diende op 04.08.2016, in de hoedanigheid van een ‘ander familielid’, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Hij beriep er zich aldus op verblijfsgerechtigd te zijn als familielid zoals bedoeld in artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet:

“ Art. 47/1. Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd : 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ; 2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; 3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.”

Artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet stelt: “(...) de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2° , moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.”

Dat verzoekster echter dd. 07.02.2017 een beslissing ontving, waarbij het verblijf van meer dan drie maanden werd geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij weigerde in casu het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekende partij omdat hij niet zou voldoen aan de vereiste voorwaarden, waarbij zij erop wijst dat verzoeker niet zou hebben aangetoond dat hij reeds een gezin vormde in het land van herkomst met de referentiepersoon of dat hij ten laste was van referentiepersoon voor de komst naar België. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt weliswaar dat hij sedert 04.08.2016 in België deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon maar er werd echter niet afdoende aangetoond dat dit reeds het geval was in het land van herkomst of origine.

Dat de motivering geenszins aanvaard kan worden.

Verzoeker maakte wel degelijk deel uit van het gezin van referentiepersoon in het land van herkomst.

Verzoeker heeft sinds zijn geboorte altijd met referentiepersoon samen gewoond in het land van herkomst, in casu Turkije. Uit het geboorteregister in bijlage blijkt dan ook dat verzoeker deel uit maakte van het gezin van de referentiepersoon.

Verzoeker heeft zich ook samen met referentiepersoon gevestigd in Duitsland en Nederland, vooraleer ze naar België kwamen. Hieruit blijkt nogmaals eens dat verzoeker steeds deel heeft uitgemaakt van het gezin van de referentiepersoon.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Verwerende partij kan aldus niet op grond van de door haar gegeven motieven tot de conclusie komen dat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.”

2.2. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

De verzoekende partij voert dan wel de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maar licht op geen enkele wijze toe hoe de bestreden bijlage 20 deze bepaling met de voeten treedt. Dit middelonderdeel is niet ontvankelijk.

2.3. Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag tot gezinshereniging die de verzoekende partij had ingediend in functie van haar zus. Ze is gestoeld op grond van 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

(...)”

Artikel 47/3, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2

De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.

(...)”

2.4. In de bestreden weigeringsbeslissing wordt, na een onderzoek van de door de verzoekende partij neergelegde documenten, gesteld dat de betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat hij reeds in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie of reeds van in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie.

De verzoekende partij stelt dat zij wél deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon in het land van herkomst. Zij stelt sinds haar geboorte altijd met de referentiepersoon samen te hebben gewoond in het land van herkomst, wat uit het geboorteregister zou moeten blijken. Verder heeft zij zich ook samen met de referentiepersoon in Duitsland en Nederland gevestigd vooraleer ze naar België kwamen, zo betoogt zij.

De Raad stelt vast dat uit de bijlage 19ter die werd afgeleverd aan de verzoekende partij naar aanleiding van haar aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, blijkt dat zij haar bloedband had bewezen door middel van haar eigen geboorteakte en die van haar zus en dat zij haar Turks paspoort had voorgelegd. Verder werd zij, naar luid van deze bijlage 19ter, verzocht om binnen de reglementair bepaalde termijn van drie maanden, en ten laatste op 4 november 2016 de bijkomend gevraagde documenten over te leggen.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de volgende voorgelegde documenten:

“Brief aan 'het hoofd van Kadaster te K(...) dd. 10.08.2016 waaruit blijkt dat betrokkene geen onroerend bezit te K(...). Er wordt niets gezegd over eventuele andere eigendommen in Turkije of over inkomsten die betrokkene misschien heeft of gehad heeft.

Attest dd. 3.11.2016 waaruit blijkt dat betrokkene tot op datum van het attest geen financiële steun aanvraag bij het OCMW van L(...). Er wordt geen attest voorgelegd op naam van de referentiepersoon Drie verzendbewijzen Western Union dd. 9.07.2016, 16.07.2016 en 23.07.2016: deze getuigen van geld die aan betrokkene in België werd overgemaakt, door zijn zus vanuit Nederland.

Uittreksel handelsregister Kamer van Koophandel te Nederland – M(...) K(...) B.V. (62734696) met bijhorende jaaropgave 2015 op naam van de referentiepersoon en haar echtgenoot Verzekeringsspolis nr. 6100646 Axa Assistance op naam van betrokkene CM Verklaring van lidmaatschap voor het hele gezin.”

De verzoekende partij betwist niet dat alleen de hiervoor opgesomde documenten door haar werden neergelegd in het kader van haar aanvraag en binnen de in de bijlage 19ter toegekende termijn. De Raad kan dus niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij geen enkel stuk heeft overgemaakt die haar stelling dat zij altijd met de referentiepersoon in het land van herkomst heeft samengewoond enerzijds en de referentiepersoon ook heeft gevolgd naar Duitsland en Nederland anderzijds, zou kunnen staven. Daarbij moet erop worden gewezen dat de geboorteaktes die zij had neergelegd luidens de bijlage 19ter andere documenten zijn dan het geboorteregister waarnaar zij in haar verzoekschrift verwijst en dat zij daar ook bijvoegt, stellende dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat zij en haar zus hebben samengewoond in het land van herkomst. In de mate dat zij deze elementen, nog daargelaten de vraag of zij afdoende aangetoond zijn, thans voor de eerste keer in haar verzoekschrift te berde brengt moet erop worden gewezen dat de Raad zijn bevoegdheid zou overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). De verwerende partij kan vanzelfsprekend niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die haar niet werden voorgelegd. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt derhalve niet.

Voorts brengt de verzoekende partij geen concrete argumenten aan waaruit zou blijken dat de verwerende partij in strijd met het redelijkheidsbeginsel heeft geoordeeld dat uit het geheel van de voorgelegde stukken niet afdoende blijkt dat betrokkene in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie of reeds van in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging, zodat niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 47/1,2* van de Vreemdelingenwet.

2.5. Het enig middel kan niet worden aangenomen, zodat het beroep moet worden verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS